

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین سبک زندگی سلامت محور و کیفیت زندگی مورد مطالعه (کارمندان بخش دولتی شهرستان مریوان)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسین حیدری نسب - کارشناس ارشد علوم اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی

بهزاد خدری - کارشناس ارشد مددکاری اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

سبک زندگی سلامت محور که اخیراً مورد توجه جامعه شناسان پزشکی قرار گرفته است، از چالش های مهم جهان سوم محسوب می شود که می تواند کیفیت زندگی و رفاه افراد را تحت تاثیر قرار دهد. پژوهش حاضر به بررسی ارتباط مابین سبک زندگی سلامت محور و ابعاد کیفیت زندگی می پردازد. پژوهش حاضر با روش پیمایشی و از نوع تحقیقات میدانی می باشد، جامعه مورد بررسی کلیه کارمندان دولتی شهرستان مریوان می باشد، که از طریق فرمول کوکران 358 نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه استاندارد کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی و پرسشنامه سبک زندگی سلامت محور خودساخته محقق می باشد که پایایی آن با ضریب کرونباخ 0/86 به تایید رسیده است. نتایج نشان داد که مابین سبک زندگی سلامت محور با ابعاد کیفیت زندگی، شامل سلامت جسمانی، سلامت روان، روابط اجتماعی، محیط زندگی رابطه مستقیمی وجود دارد. همچنین نتایج رگرسیون نشان داد که 35 درصد از تغییرات متغیر وابسته ی این پژوهش توسط متغیر مستقل (سبک زندگی سلامت محور) تبیین می شود. استفاده از سیستم مدیریت مشارکتی و برگزاری کارگاه های آموزشی در حوزه های مختلف از قبیل سلامت روان، مهارت های زندگی، سلامت اجتماعی، مدیریت و برنامه ریزی جهت ارتقاء کیفیت زندگی و سلامت محوری سبک زندگی کارمندان از مهمترین پیشنهادات این پژوهش می باشند.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، سلامت جسمانی، سبک زندگی سلامت محور، کارمندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171224>

